

НАРОДЕН ТЕАТЪР "ИВАН ВАЗОВ"

Стенограма

Х У Д О Ж Е С Т В Е Н

С Ъ В Е Т

С о щ и я,

11 март 1987 година

С Ъ Д Ъ Р Ж А Н И Е:

	стр.:
I. ПРИСЪСТВУВАЩИ	3
II. ОТКРИВАНЕ	4
III. ИЗКАЗВАНИЯ	5
Дико Фучеджиев	4
Атанас Велянов	5
Младен Киселов	6
Асен Миланов	12
Славка Славова	12
Маргарита Дупаринова	13
Адриана Андреева	13
Младен Киселов	14
Асен Миланов	14
Иванка Димитрова	14
Сава Хашъмов	15
Енчо Халачев	16
Младен Киселов	16
Антония Каракостова	18
Дико Фучеджиев	18
IV. ЗАКРИВАНЕ	18

ПРИСЪСТВУВАЩИ:

ПРЕДСЕДАТЕЛ -

ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ

ЧЛЕНОВЕ -

КИРИЛ ВОДЕНИЧАРОВ

БАНЧО БАНОВ

АНТОНИЯ КАРАКОСТОВА

ПЕНЧО ЛИНОВ

КОНСТАНТИН ИЛИЕВ

ЕНЧО ХАЛАЧЕВ

МЛАДЕН КИСЕЛОВ

СТЕФАН ДАНАИЛОВ

ГЕОРГИ ГАЙТАНИКОВ

ГАЛИНА АСЕНОВА

АТАНАС ВЕЛЯНОВ

АСЕН МИЛАНОВ

ИВАНКА ДИМИТРОВА

МАРГАРИТА ДУПАРИНОВА

САВА ХАШЪМОВ

АДРИАНА АНДРЕЕВА

СЛАВКА СЛАВОВА

ВЕЛКО КЪНЕВ

ОТСЪСТВУВАЩИ:

НИКОЛАЙ ЛЮЦКАНОВ

АСЕН ШОПОВ

ВИОЛЕТА ГИНДЕВА

ТАНЯ МАСАЛИТИНОВА

АНДРЕЙ ЧАПРАЗОВ

НАРОДЕН ТЕАТЪР "ИВАН ВАЗОВ"

Стенограма

Х У Д О Ж Е С Т В Е Н

С Ъ В Е Т

Състоял се в Заседателната зала на
Народен театър "Иван Вазов" на 11.III.87 г.

НАЧАЛО: 16.10 ч.

КРАЙ: 17.30 ч.

О Т К Р И В А Н Е:

ПРЕДСЕДАТЕЛ ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ:

Другарки и другари,

Преди да обявя дневния ред, искам да започна с няколко думи, пряко свързани с работата в театъра. Времето навън доста се застуди, имам информация, че и в салона е студено. Трябва да се обърне внимание на това нещо. Възложено е на др. Кашавелов и др. Воденичаров да направят каквото е възможно за подобряване на климатичната инсталация и на всичко, което не е в ред. Материалните системи остаряват, както и самите ние, но има една разлика – че за тях има резервни части. Трябва да се ликвидират тези проблеми.

Както ви е известно, събрали сме се, за да обсъдим пиесата "ТАКА ЩЕ ПОБЕДИМ" и да решим дали можем да я поставим.

Информирани сте за състоянието на работата в театъра – репетициите на "Хамлет" вървят добре и към 8–9 април се очертава премиерата на представлението. Репетициите на камерна сцена също вървят добре и там някъде ще бъде и тяхната премиера. След това пристъпваме към следващата програма – пиесата за годишнината от Октомврийската революция, двете пиеси на камерна сцена и ако успеем да нагласим работата евентуално можем да направим и още нещо. До средата на месец април ще бъде напълно ясен и въпросът за репертоара за следващия сезон, а също така и идейният проект за по-следващия сезон. Основната ни работа се свежда до двете дежурни постановки. Др. Велянов, какво е положението с материалното обезпечаване?

АТАНАС ВЕЛЯНОВ:

За "Хамлет" остава още малко работа, но ми казаха, че всичко няма да бъде готово за определената дата, тъй като времето се влошило и други причини. Аз многократно поставях срокове, но те не могат да ги изпълнят, действително работата им е много. По другата пиеса работата вече е започнала, да се надяваме, че след десет дена декорът ще бъде готов.

ПРЕДСЕДАТЕЛ ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ:

Нека да установим, защо така се лъжем едни други, какво е положението, защо става така и т.н.

КИРИЛ ВОДЕНИЧАРОВ:

Аз изпратих др. Първанов и Георгиев след като се върна Велянов и са им казали, че до 13 декорът ще бъде готов.

ПРЕДСЕДАТЕЛ ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ:

Нека от близо да се следи работата в ателиетата, за да не страдаме от гледна точка на сценография и костюми. Същото се отнася и за постановката на камерна сцена.

Преминаваме към първа точка от дневния ред – свързана със заглавието "Така ще победим" от М.Шатров, което ние сме намерили и имаме желание да поставим по случай 70 годишнината от Великия Октомври. Давам думата на др. Киселов да каже няколко думи за пиесата, той ходи в Москва, за да се запознае с някои подробности, нека да ги изложи сега пред нас а също така и за намерението си за реализацията на постановката.

МЛАДЕН КИСЕЛОВ:

Решението за отбелязването на 70-годишнината има два възможни пътя – единият е да се направи класическа пиеса, която да отговори на датата, свързана сюжетно с периода, за който става дума, другият – да се свърже този празник пряко със съвременността чрез съвременна съветска пиеса. Смятам, че след като в репертоара на театъра присъствува "Сребърна сватба", просто не е реално да се говори за такава пиеса. Освен това от разговорите ми в Москва се оказа, че очакванията им са свързани с новата пиеса на Гелман, която ще излезе през м. април. За нас това ще бъде много сложно, ако решим да се свържем със съвременна съветска пиеса. Ориентировката беше към пиеса със сюжет от времето на революцията и след като бееш направен този избор по-нататък равсъжденията вървяха по линията на това, коя от пиесите свързани сюжетно с революцията да бъде избрана. Прегледах всички пиеси, които носят такова съдържание и не открих нищо, което да ме интересува творчески, защото датата си е дата, но ние трябва да имаме едновременно с това и творчески ангажимент към представлението. Постепенно

кръгът се стесняваше и от старите пиеси мисля, че намирането на свой път към старата пиеса и драматургия е проблем за всеки режисьор. Аз не намерих такъв път към тези пиеси. Следващата ми крачка беше свързана с идеята, че щом ще се отбелязва Октомври трябва да се потърси пиеса с образа на Ленин, тъй като това е фигурата, която продължава да вълнува хората и да занимава въображението им със своята изключителност. Тези събития са оставили в историята на човечеството главно тази личност. В известен смисъл като олицетворение на случилото се. Около образа на Ленин също доста неща изчетох. В старите пиеси, в които той присъствува ми се стори че там изпълнява задачите на времето, в което е написана пиесата. Тоест трябвал е такъв тип Ленин и той такъв е бил написан. В този смисъл подходът на драматурзите е бил много по-скован от обществените условия, второ той е съзнателно балансиран в пиесите с паралелни линии които се развиват извън него, а той се проявява като една багра, която трябва да даде особен мащаб на пиесата. Но никъде той не е централен герой и затова пиесите за мен бяха неубедителни. Времето върви и нещата се развиват независимо от нас. От съвременните драматурзи човекът, който се занимава подробно с Ленин това е М. Шатров и вниманието ми беше насочено към неговите неща. От намерените у нас негови пиеси - "Диктатура на съвестта", "Така ще победим" и новата му пиеса - "Бресткият мир", той каза че би се радвал една от тези неиграни у нас негови пиеси да бъде поставена. "Диктатура на съвестта" е пиеса, в която много се разчита на активността на залата и тъй като в момента съветското общество търпи много сериозни промени на публичните джукусии на това представление винаги има изненади. Например, скоро между публиката се оказал човек, който бил много добре запознат с биографията на Ленин и с тези периоди, намесил се много активно и убъркал актьорите като започнал да доказва несъстоятелността на театъра да подготвя

актьорите си научно недобросъвестно. Казва, че те са самодейци в тази област. Представлението просто е спряло и е тръгнало в друга посока. Тази пиеса се е раждала по време на репетициите и продължава да съществува различна всяка вечер, в зависимост от това каква е публиката. Това е по-скоро основа за представление, отколкото пиеса в класически вид. От пиесите на Шатров остава интересна за нас "Така ще победим", и до известна степен разбира се "Бресткият мир", която вие не познавате. За мен тя е много интересна, там за първи път се появяват някои образи, които никога не са били на съветска сцена - Троцки, Сталин, Дзержински, Горки и други в нов вид: като противници на Ленин. В тази пиеса се разказва за няколко дни от живота на Ленин, няколко месеца след революцията. Става дума за пролетта на 1918 година, когато се решава въпросът за сключване на мир или за продължаване на войната, но вече като революционна война, която Съветска Русия води в Европа. Това е един период, в който Ленин се оказва в пълна изолация и по-голямата част от всички известни имена се оказват негови противници. Шатров е получил достъп до протоколите от всички заседания на ЦК на партията и в тях е може би най-интересното в пиесата, защото се оказва, че Ленин така както е бил център на революцията и неин баща е бил човек на изключително търпеливото наистина критично мислене. Тези всички заседания са пример за това как се разбушуват всички отделни индивидуалности и как Ленин постепенно се оказва в изолация, тъй като само той не предприема нито веднъж крачка, която да бъде деспотична. Това е най-интересното защото всъщност става дума за много критичен период, когато съдбата на Съветска Русия е поставена на ръба и той би трябвало да има решителността да действа ултимативно, но той допуска невероятни дискусии. Особено интересен е Горки с няколко свои монолога, в които призовава да се свали съветското правителство като измамническо за работническата класа.

Идеята на пиесата е "мир или война" и в тези дни много остър става конфликта между хората, които разбират че не може да има друг път за победата на социализма освен мира в който да се изгради в Съветската страна социалистическо привлекателно общество. Това е неговата теза, тезата на Троцки е революционна война, тоест навлизане в Европа с идеите на Октомври, но носени от армията и по този начин стимулиране на европейските революции. Ленин е решително против на налагане на революция отвън, на "насилственото щастие". Неговата позиция е тълкувана като предателство, защото така той унищожава революционните преобразувания, които са започнали във всички страни. Това е една пиеса, в която за няколко дена се изследва този процес. Интересно е поставянето на Сталин, който върви след Ленин и му се моли като на икона. Тук особеното е преди всичко, това че голяма част от тези образи, които за първи път ще се появяват сега на съветска сцена ще бъдат много интересни за хората, които познават тази история или за които наличието на сцената на такива герои вече означава нещо повече отколкото самото представление. Според мене тази пиеса ще има много голямо значение в този момент на демократизация. За нашия зрител не съм сигурен дали всички тези подробности и имената биха имали някакво значение на повишен интерес. При всички случаи това е една хроника на три-четири дни, която е написана като хроника, докато в "Така ще победим", която изцяло се развива във въображението на Ленин става дума за последния му ден в Кремъл, за това че той чувства че си отива и решава да дойде и да прибере тази знаменита папка с неговите диктовки в които той дава някои характеристики и която е била пазена строго секретно, от него или след смъртта му тя може да бъде отворена само от Крупская. Влизайки във въображението му започват да се редят тези спомени, от които е съставена пиесата. Пиесата има лирична структура, която позволява повече режисьорска намеса. Потокът на съзнанието на Ленин е двигател на това

кое след кое ще дойде и е въпрос на една свободна композиция. Това е пътят, по който съм минал за да стигна до това предложение. Във вида, в който сега се намира този материал е доста хаотичен и бъдещото представление ще трябва да се изгради на принципа на моноспектакъла. Всичко, което става е във въображението на Ленин и преходът от епизод към епизод изцяло трябва да се подчини на принципите на този поток на неговото съзнание затова защото така е била замислена и написана пиесата. Представлението на МХАТ е построено така, че човек не може да се досети че всичко това става във въображението на Ленин. Там всичко беше като една документална реалност. Интересно за мен е преди всичко начинът по който е погледнато на Ленин. За Шатров това е един човек, който е поставен в изключително тежки събития непрекъснато. Тоест това е един човек, който решително се бори за да може да заразява със своите възгледи. Това е един човек, който за разлика от досега съществуващите опити да се напише Ленин тук има едно приближаване до реалността на проблемите, с които човек не може да не се сблъска и чрез изграждането на остротата на тези проблеми. Революционна фразеология, глупост... тоест в един конфликт с живота се изгражда образа на един човек, който е наистина човек на бъдещето. Тоест както винаги когато играем големи личности, ние си ги представяме като хора на бъдещето. Ленин за мен в тази пиеса на Шатров е най-близо до онова, което аз си представям за този човек. Става дума за една изключителна индивидуалност, човек, който е принуден да реализира своите мечти и идеи в едно време и в едно обкръжение от хора и събития, които стоят срещу тези идеи дори когато на думи говорят правилно. Или от тази пиеса излиза на преден план Ленин-бореца, непримиримия човек, но не можещ и не желаещ да даде готови отговори на всички въпроси. Аз смятам, че близостта до днешния ден е преди всичко постигната чрез работата върху образа на Ленин. Ние

отиваме до едно изграждане с общи сили на този единствен за днешния зрител важен герой, върху който Шатров съсредоточава вниманието си. Всички около него прават Ленин и това не може да бъде избягнато и няма смисъл да бъде избягвано. Това създава предварително един провал ако сред актьорския състав се подходи с нашите класически мерки да видим колко са ни думичките. Това са образи, които работят със и за основния герой, няма защо да си правим илюзията, че това не е така. "Така ще победим" има 40 действащи лица – това е нещо, с което аз за първи път се сблъсквам и съзнавам какво означава от гледна точка на чисто постановъчните проблеми. С много голям интерес чакам днешния разговор защото смятам че решението на проблема с какво ще излезем за Октомври не може да бъде лично мой или на когото и да било отделен човек. Това наистина засяга всички ни, съветската тема вече пряко ни засяга. За мен днешният съвет има значението наистина на съвет, а не на някаква формална сбирка, която има за цел да узакони вземането на едно решение. От всичко, което съм изчел и което мисля за тази годишнина тези две пиеси засега с помощта на автора към образа на Ленин са ме заинтригували. Много силен момент в "Така ще победим" е финалната реч на Ленин пред Конгреса е една любима негова тема – въпросът за заобикалящата го глупост явно го е занимавал много активно. Предлагам нашето заседание да бъде не като изказвания, а просто като един разговор в който да имаме възможност да си изясним нещата. Това е рядка възможност да се реши такава тема със съвременни ичразни средства.

КОНСТАНТИН ИЛИЕВ:

Шатров даде ли ти някакви пълномощия за интервениция с текста, например към "Бресткият мир"?

МЛАДЕН КИСЕЛОВ:

Не съм водил такъв разговор, защото той беше много увлечен от идеята на "Бресткият мир" и разговорът главно се въртеше около тази пиеса, много запален беше на тази тема и като пиеса смятам че не е проблем бързо да се организира запознаването на съвета с нея. За него "Така ще победим" е вчерашно, а "Бресткият мир" е днес. Там нещата много бързо се променят, това го усетих в разговорът си с него. Той ми говори за тази пиеса, която е зъвършил, но и за другата, която е на път да напише и в която се опитва да срещне Ленин с един наш съвременник в диалог, в който той да му разкаже за всичко, което се е случило след 24-та година.

АСЕН МИЛАНОВ:

Работата става по-сериозна след разказа на Младен. Ние нищо не знаем за "Бресткият мир", мислех че всичко е установено за пиесата, която четохме, но както схващам трябвало е да имаме съвет за това какво театърът да избере. Аз мисля, че "Бресткият мир" е нещо великолепно и съм толкова любопитен. А това, че младите няма да отидат с желание или с провокационно отношение не съм наясно, но мисля че те тъкмо това искат да видят! Материалът тук е далеч по-трактатен. Аз не съм знаел, че е имало избор, помислих че има едно тръгване към пиесата, а виждам че има големи възможности за една много по-голяма крачка.

БЛАВКА СЛАВОВА:

Гледала съм представлението на МХАТ и сега прочетох пиесата и бях дошла с едно съвсем определено мнение за нея.

Режисворът страшно ми обърна мнението. Мислех си, че до много голяма степен тази пиеса ще бъде скучна. Интересна е да се четете, както и всички речи на Горбачов изчитам от начало до край – нещо, което никога преди това не ми се е случвало, но ако се направи на сцената мисля, че ще бъде ужасно скучна. Но като започна да говори, Младен ме разколеба – щом спомена за "Бресткият мир" другата категорично отпадна. Как това няма да интересува нашите зрители? Още повече, че тези хора се явяват като някакви опоненти на Ленин. Не мога да си представя какви са тези диалози. Ако има някаква възможност да прочетем тази пиеса преди да се спрем на "Така ще победим", моля дайте ни я! Никакви съмнения не трябва да има по това, че това са някакви далечни образи.

МАРГАРИТА ДУПАРИНОВА:

Все пак трябва да се даде правото на този човек, който ще прави работата, за да има сила, увереност, воля в своята стъпка, а това че това е задача не само на театъра, но и на нашата мисъл, на нашето съзнание в сегашното време, това е отделна работа и без друго всички ще вземем участие, но все пак основната работа е на един човек. Много интересно звучи тази пиеса, но нека не се пренебрегва и неговото мнение и желание.

АДРИАНА АНДРЕЕВА:

Честно да си призная, аз гледах в МХАТ "Така ще победим" и си излезнах по средата. Като я прочетох сега много ми хареса. Гелман каза там на едно събиране, че съветските хора в момента се учат да живеят с демокрацията. Струва ми се, че Младен е взел вече решение за "Така ще победим".

МЛАДЕН КИСЕЛОВ:

Шатров много дълбоко живее с последната си пиеса и щом ми е дал ръкописа си аз не мога да не информирам театъра за това. Аз не съм назовавал пред него коя пиеса ще изберем: казах му само че това зависи единствено от нашата ситуация. Той каза, че се радва да види всяка една от тези три пиеси на наша сцена. Така че за мен при една готовност да работя върху "Така ще победим" приел съм и ангажимент да съобщя и за тази пиеса. Не взех категорично решение какво ще прави театъра. Оставих нещата да ги премислим тук. Смятам, че ако се работи "Така ще победим" подходът трябва да бъде качествено различено от този на МХАТ. Там пиесата е правена преди четири години. В този смисъл търсенето на ключ към този материал е нещо, което ме занимава много активно, но разказвайки ви за "Бресткият мир"...

АСЕН МИЛАНОВ:

Мога ли да те прекъсна в този момент? Въпреки всичко това е само един образ на Ленин и където и да го търсиш едва ли ще постигнеш намерението си. Според мен "Бресткият мир" и за режисьора е по-голяма фантазия. Не знам какво е, може би има много трудности, но това е трепетът на спектакъла. Къде е този Ленин, който ще държи тези лекции и ще убеди хората... Там като имаш няколко такива фигури и се яви даже малко по-слаба натура няма да е нищо лошо, защото тя е чиста, търсеца.

ИВАНКА ДИМИТРОВА:

Разбира се, един режисьор може да има много и интересни виждания и големи постижения в представянето на една тема, но ако това бъде нещо ново и интересно и за специалистите, но

все пак информацията която дава един спектакъл на зрителите ние не трябва да пренебрегваме. Не може да дадем на зрителя една информация, която той многократно ще получи по най-различни пътища – радио, телевизия, кино, вестници и т.н. Както и да го направиш за зрителя това няма да бъде нова информация, това няма да бъде театър. Театърът без новото не може да бъде приет. Действително много по-интересна е тази пиеса, за която сега ни спомена др. Киселов и която за всеки зрител ще бъде любопитна, даже и поради новия югъл от който да видиш тези хора, с новата информация. Мисля, че това вече е едно силно оръжие в ръцете на режисьора, а иначе рискуваме да направим един спектакъл който да се играе 5-6 пъти и след това да кажем "аман".

САВА ХАНЪМОВ:

Мисля, че разговорът нямаше да тръгне в тази посока ако Младен не ни беше разказал за "Бресткият мир". Мисля, че той направи това малко провокативно и за самия себе си и това е правилно. Така разговорът е по-сериозен. За мен въпросът също има такава постановка. Не съм чел пиесата, но като я разказа Младен, струва ми се че съм я чел. Това което той каза, че би искал, мисли и работи да направи моноспектакъл с някакви други средства, различни от МАХТ, независимо от това мен ме интересува повече темата театър. Ленин в театъра, а не чрез моноспектакъла. Театърът е това, което ще интересува зрителите, да видим Ленин не във размишленията, а Ленин в действие, в конкретна, тежка за него обстановка, което според мен е интересно именно за днешния зрител, който вече се занимава с тези неща. Човекът днес го интересува Ленин като човек, търси своя Ленин. Мисля, че това е интересното, ако е така както ни го разказа Младен. Ако искаме не само да отчетем събитието, но и да направим нещо интересно, то това е тъкмо тази пиеса.

ЕНЧО ХАЛАЧЕВ:

Не се съмнявам, че Младен ще потърси друго решение. Той иска да провокира вниманието и на нас не ни остава нищо друго освен да прочетем тази пиеса и да дадем мъдрите си думи за това, което трябва да се прави. И тогава да разсъждаваме в двата варианта.

ПРЕДСЕДАТЕЛ ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ:

Мисля че е най-удачно да приемем предложението на Енчо Халачев, да прочетем пиесата и на 19 март – четвъртък да направим още един Художествен съвет, на който да вземем разумно решение.

МЛАДЕН КИСЕЛОВ:

В мен зрее вътрешната готовност да пристъпя към произведение с Ленин и затова ви информирах по-подробно за тази пиеса. Дори за мен вътрешно пътят, по който ще тръгне постановката е нещо по-частно, отколкото въобще решението да се занимавам с Ленин. Мислейки какво да предложа на вниманието на театъра прекрасно бих могъл да кажа "без Ленин". Но на мен ми се струва, че в днешната ситуация да се подходи към Ленин без ореол, то трябва да се прояви някаква оригиналност. Думата на театъра трябва да бъде единствена. В поглед към революцията у Шатров има никакви опити да ни покаже какво как е било и да обърне вниманието ни към Ленин, но от нов ъгъл. Това е един опит да се провокира вниманието на съвременното общество към една личност, която изкуството и журналистите изтъркаха през това време. Ходът на театъра е важно да бъде по някакъв начин оригинален и затова мисля, че моята работа ще бъде единствения ход. Това не може да стане. Напротив. Започването на

работата по представлението трябва да бъде пряко свързана с целия Художествен съвет. Защото това е нещо, което не може да бъде дело на един човек. "Бресткият мир" – 25 действащи лица. Освен това дори авторският ход е много различен като тип театър. Трябва да се има предвид, че "Така ще победим" ще легне почти изцяло върху Ленин, докато при "Бресткият мир" нещата са доста по-поделени като обем.

ВЕЛКО КЪНЕВ:

Аз пък изведнъж се уплаших, за кой Ленин става дума?

МЛ АДЕН КИСЕЛОВ:

Мислил съм си за Наум Шопов. По-скоро мисля как да се направи Ленин в такъв материал. Това, което си представям е един човек, чиито мечти са толкова различни от действителността, че това е невогия вътрешен двигател, тоест на няколко пъти той казва: "Но това е невъзможно ниво около мен, това е страшно!"

ПРЕДСЕДАТЕЛ ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ:

Предлагам да приключим обсъжданията. Възлага се на литературното бюро да се размножи веднага "Бресткият мир" на руски език, да се раздаде и на 19 март в 16 часа ще има Художествен съвет.

СЛАВКА СЛАНОВА:

За да стане по-бързо не може ли да се съберем някой път и Таня и Младен да ни прочетат пиесата?

САВА ХАШЪМОВ:

Не така не е удобно, пък и някои от нас не могат да възприемат като им се чете. Аз например съм много разсеян.

АНТОНИЯ КАРАКОСТОВА:

Вчера имаше една среща с Ал. Дударев и с Аро, там беше и представителка на ВААП. Тя даде една информация за това, че всяка публикувана в СССР съветска пиеса има разрешението да се играе и зад граница в нашия лагер, нещо което го нямаше досега, така че в това отношение ни се развързват безкрайно много ръцете. В петък те ще бъдат тук на представлението на "Вечер". Но проблемите са два с еднаква сила, така че една консултация с информиран човек ще ни бъде полезна. Едно от пожеланията беше премиерата да бъде на тяхна територия.

МЛАДЕН КИСЕЛОВ:

Шатров постави въпроса така: пиесата е четена от високи равнища и е с "да", като излиза във варианта, в който ние получаваме текста. Освен това той каза, че давайки този екземпляр гарантира становището на съветската страна.

ПРЕДСЕДАТЕЛ ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ:

~~Младен Киселов каза се види с авторите,~~ да се размножи и прочете пиесата, за да направим обсъждането на 19-ти, за да постигнем най-добрия вариант за чествуването на 70-годишнината. Ако няма пречки от формално естество, ще имаме възможност да решаваме свободно. Има ли някакви въпроси? - Няма.

Закривам заседанието на Художествения съвет!

ДИРЕКТОР:

/Д. Фучеджиев/